

RUIMTELIJKE ONDERBOUWING

Broeksteen 3 te Wanroij

Opdrachtgever

Landbouwbedrijf Aben B.V.
Hank 20
5446 XE Hank

ZLTO ROMB

Ing. R.J.M.B. Derks
Adviseur Omgeving

25 juli 2016

Projectnummer 032573

Kantoor 's-Hertogenbosch
Onderwijsboulevard 225
5223 DE 's-HERTOGENBOSCH
Postbus 100
5201 AC 's-HERTOGENBOSCH
T 073 – 217 35 81

INHOUD

1. Inleiding	2
1.1 Algemeen	2
1.2 Aanleiding.....	2
1.3 Plangebied	2
1.4 Leeswijzer	2
2. Het plan	4
2.1 Bestaande situatie	4
2.2 Gewenste situatie	5
3. Planologisch beleidskader	6
3.1 Rijksbeleid	6
3.2 Provinciaal beleid.....	8
3.3 Gemeentelijk beleid	11
4. Ruimtelijke aspecten	14
4.1 Ruimtelijke en functionele hoofdstructuur	14
4.2 Flora en fauna	14
4.3 Natuur	16
4.4 Ruimtelijke kwaliteit.....	17
4.5 Cultuurhistorie en archeologie	18
4.6 Mobiliteit en parkeren.....	20
5. Milieuaspecten.....	23
5.1 MER-beoordeling	23
5.2 Bodem	23
5.3 Geluid	24
5.4 Luchtkwaliteit.....	24
5.5 Externe veiligheid	25
5.6 Geur	27
5.7 Bedrijven en milieuzonering	27
5.8 Gezondheid.....	28
6. Water	29
7. Uitvoerbaarheid.....	30
8. Procedure	31

1. INLEIDING

1.1 Algemeen

Deze ruimtelijke onderbouwing bevat een beschrijving van de gewenste activiteiten op de bedrijfslocatie aan de Broeksteen 3 te Wanroij. Hiervan worden de ruimtelijke en milieu hygiënische gevolgen in kaart gebracht om zo een goede afweging te kunnen maken of er sprake zal zijn van een goede ruimtelijke ordening.

1.2 Aanleiding

Op de locatie aan de Broeksteen 3 te Wanroij is een intensief veehouderijbedrijf gevestigd, bestaande uit een varkenshouderijbedrijf en biomassavergistings- en verwaardingsinstallatie. Op 13 januari 2014 is voor deze locatie het vigerende bestemmingsplan vastgesteld, waarin de tot dat moment gerealiseerde bouwwerken en uit te voeren activiteiten planologisch correct bestemd zijn. Voor wat betreft de activiteiten beperkt dit zich tot een capaciteit van in totaliteit 65.000 ton per jaar, bestaande uit 36.000 ton mest en 29.000 ton co-producten.

Door wijzingen in de Meststoffenwet, dat heeft geresulteerd in de invoering van het stelsel voor een verantwoorde mestafzet, is de vraag naar verwerkingscapaciteit aanzienlijk toegenomen. Een vraag die in 2015 verder stijgt en waar initiatiefnemer op in wenst te spelen. De capaciteit van de reeds aanwezige installatie biedt namelijk nog ruimte tot opschaling, zonder dat dit gepaard gaat met een toename van bebouwing. Het vergisting en verwerken van meer dan 36.000 ton mest en 29.000 ton co-producten is echter in strijd met het bestemmingsplan. In deze ruimtelijke onderbouwing wordt aangetoond dat het opschalen van de verwerkingscapaciteit tot 100.000 ton waarvan minimaal 50.000 ton mest is, ruimtelijk aanvaardbaar is en dat er derhalve een omgevingsvergunning voor gebruik in strijd met het bestemmingsplan verleend kan worden. De droging van voedings- en landbouwproducten wordt hierbij in capaciteit verlaagd van 36.400 ton naar 8.000 ton per jaar.

1.3 Plangebied

Het plangebied aan de Broeksteen 3 te Wanroij is gelegen in het buitengebied van de gemeente Sint Anthonis. Kadastraal is de locatie bekend als gemeente Wanroij, sectie K, nummers R855 (ged.), 1041 en 1042 (ged.).

1.4 Leeswijzer

Hoofdstuk 2 beschrijft het initiatief. Hierbij wordt ingegaan op de bestaande en de gewenste situatie. In hoofdstuk 3 wordt uiteengezet in hoeverre onderhavige ontwikkeling past binnen het ruimtelijke beleid van het Rijk, de provincie Noord-Brabant en de gemeente Sint Anthonis. In hoofdstuk 4 en hoofdstuk 5 wordt de beoogde ontwikkeling getoetst aan de ruimtelijke en milieu hygiënische aspecten. Hoofdstuk 6 is de waterparagraaf van deze ruimtelijke onderbouwing. Tot slot wordt in hoofdstuk 7 en hoofdstuk 8 nader ingegaan op de uitvoerbaarheid van het plan en de procedure die gevolgd wordt.

2. HET PLAN

2.1 Bestaande situatie

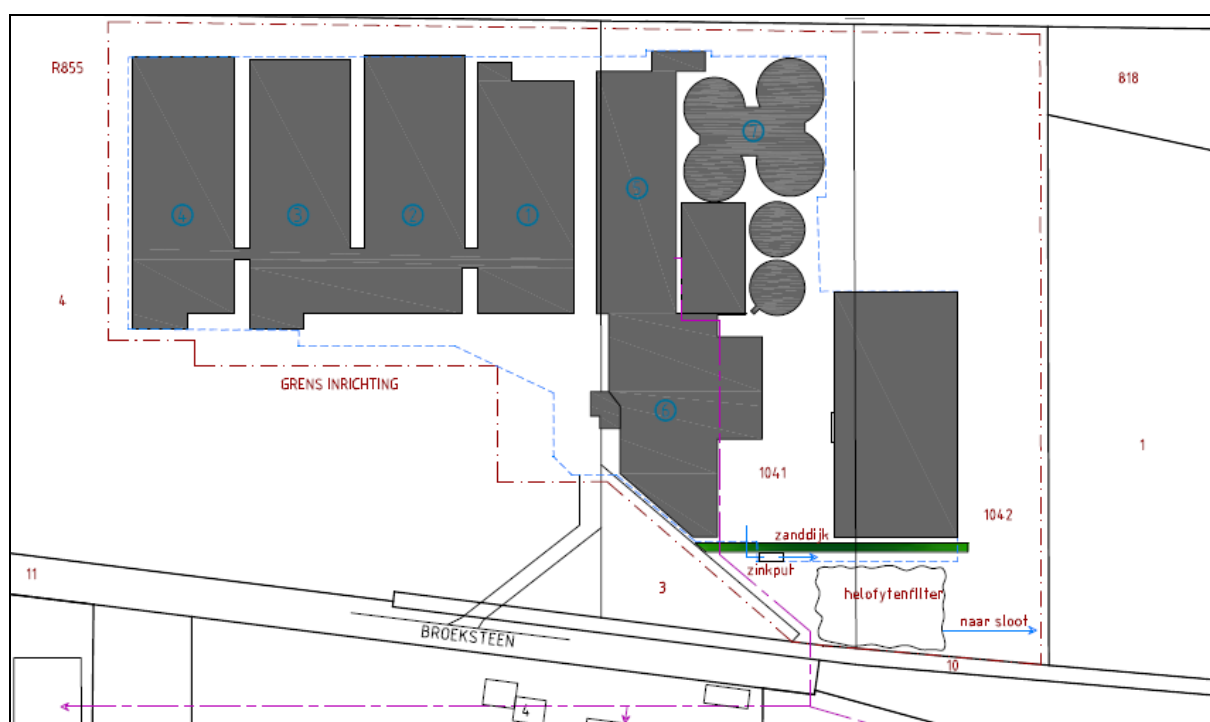
Op de bedrijfslocatie aan de Broeksteen 3 te Wanroij is zoals eerder gemeld een varkenshouderijbedrijf met biomassavergistings- en verwaardingsinstallatie gevestigd. De biomassavergistings- en verwaardingsinstallatie mag conform het vigerende bestemmingsplan ten hoogste 65.000 ton per jaar verwerken, bestaande uit bestaande uit 36.000 ton mest en 29.000 ton co-producten.

Figuur 2-1: luchtfoto uit 2013

2.2 Gewenste situatie

Op het perceel zal de bedrijfsopzet van de opgerichte en voorziene bebouwing nauwelijks wijzigen. In de beoogde situatie blijft er sprake van een varkenshouderijbedrijf met een vergistingsinstallatie en mestvervaardingsinstallatie, waarbij het ruimtelijke eindbeeld voor het overgrote deel ongewijzigd is ten opzichte van het vigerende bestemmingsplan. In afbeelding 1.2 is de schets van de bestaande situatie weergegeven, overgenomen van de milieutekening die eveneens integraal onderdeel uitmaakt van de aanvraag. De stal aan de zuidzijde is in 2014 in gebruik genomen en de twee silo's van het blok van 8 met het groene foliedak aan de noordzijde zijn in 2012 gerealiseerd. Het meest zuidoostelijk gelegen bassin is vervangen door een 8tal betonnen bassins, welke in het voorjaar van 2016 in gebruik zijn genomen. De loods over de WKK's is in het voorjaar van 2015 gerealiseerd. De gewenste opzet ziet dus ruimtelijk gezien niet op extra bebouwingsoppervlakte, maar enkele op verhoging van de productie door efficiënter gebruik van bestaande voorzieningen en interne wijzigingen.

Figuur 2-2: Ruimtelijk eindbeeld van de bestaande situatie

Het verzoek tot het gebruik van de gronden is in strijd met het bestemmingsplan richt zich tot een opschaling van de capaciteit tot 100.000 ton per jaar, waarbij tenminste 50% van de te verwerken biomassa, 50.000 ton, uit mest zal bestaan. De te verwerken mest zal niet enkel van de eigen bedrijven afkomstig zijn. Circa 34.000 ton mest wordt geproduceerd op de bedrijven van initiatiefnemer. De overige minimale 16.000 ton zal afkomstig zijn van derden die op deze wijze invulling geven aan de opgave tot verplichte verwerking van een deel van de niet direct plaatsbare mestfracties. Initiatiefnemer wenst bedrijfskundig en bedrijfstechnisch een optimum te kunnen behalen uit de aanwezige installaties door flexibel te zijn in de toe te voegen hoeveelheden co-producten tot een maximum van 50.000 ton per jaar. Nogmaals wordt benadrukt dat er enkel sprake is van het opschalen van de capaciteit van de aanwezige installaties.

3. PLANOLOGISCH BELEIDSKADER

3.1 Rijksbeleid

Structuurvisie infrastructuur en ruimte

Op 13 maart is de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) vastgesteld. De structuurvisie is vernieuwd in de zin dat ruimtelijke ontwikkelingen en infrastructuur sterker dan voorheen met elkaar worden verbonden. De structuurvisie vervangt de Nota Ruimte, de Structuurvisie Randstad 2040, de Nota Mobiliteit, de Mobiliteitsaanpak, de Structuurvisie voor de Snelwgomgeving en de ruimtelijke doelen en uitspraken in de PKB Tweede structuurschema militaire terreinen, de Agenda Landschap, de Agenda Vitaal Platteland en Pieken in de Delta. De Structuurvisie Nationaal Waterplan blijft in zijn huidige vorm als uitwerking van de SVIR bestaan.

In de SVIR schetst het Rijk de ambities van het ruimtelijk en mobiliteitsbeleid voor Nederland in 2040. Specifiek voor de middellange termijn (2028) schetst het Rijk drie doelen om Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig te houden voor de middellange termijn (2028):

- Het vergroten van de concurrentiekracht door het versterken van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland;
- Het verbeteren en ruimtelijk zekerstellen van de bereikbaarheid waarbij de gebruiker voorop staat;
- Het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn.

De doelstellingen kennen nationale opgaven die regionaal doorwerken. Voor alle nationale rijksopgaven worden rijksinstrumenten ingezet, maar ook decentrale overheden en marktpartijen dragen bij aan de realisatie van nationale belangen. Op basis van voorgaande doelstellingen zijn 13 nationale belangen benoemd. Voor onderhavig planvoornemen zijn van belang:

- Verbeteren van de milieukwaliteit (lucht, bodem, water) en bescherming tegen geluidsoverlast en externe veiligheidsrisico's (nationaal belang 8);
- zorgvuldige afweging en transparante besluitvorming bij alle ruimtelijke en infrastructurele besluiten (nationaal belang 13).

Op het plangebied als zodanig wordt in de SVIR niet specifiek in gegaan. Voor wat betreft de realisatie van het onderhavige plan geldt dat in de SVIR gesproken wordt over de wens te komen tot een vitale en duurzame landbouw, dat ook economisch perspectief heeft. Het rijk ziet het als zijn taak de ruimte te scheppen om mogelijkheden en potenties optimaal te benutten, dit binnen de maatschappelijke eisen die worden gesteld. Zij stelt expliciet dat de aanwezigheid van goede vestigings- en productieomstandigheden hierbij van groot belang zijn. De onderhavige vergroting van de bedrijfsbestemming is noodzakelijk om de onderneming nu en in de toekomst een goed economisch perspectief te bieden, wat weer bijdraagt aan een vitaal platteland. Het initiatief als zodanig past binnen de kaders die de SVIR gesteld heeft.

Meststoffenwet

Op 17 december 2013 is de wijziging van de Meststoffen aangenomen, welke per 1 januari 2014 in werking is getreden. Een belangrijke wijziging is de plicht om mest te verwerken. Veehouders moeten door deze mestverwerkingsplicht, indien zij een bedrijfsoverschot mest hebben, een deel van dit bedrijfsoverschot laten verwerken. Hiermee wordt beoogd dat de milieuproblematiek van mest wordt verkleind en dierlijke mest uiteindelijk een product van waarde wordt. De te verwerken mest dient na verwerking buiten de Nederlandse landbouw te worden afgezet.

Een veehouder mag alleen dierlijke meststoffen produceren als voorafgaand aan de productie afdoende afzetcapaciteit, in de vorm van mestafzet op eigen grond en mestverwerking, is gegarandeerd. Daartoe is er een verbod geïntroduceerd om op een veehouderijbedrijf dierlijke mest te produceren, tenzij de productie binnen de grenzen van de mestplaatsingsruimte van het bedrijf blijft. Ook is er een verplichting om een percentage van de op het bedrijf te produceren hoeveelheid dierlijke meststoffen die niet op de tot het veehouderijbedrijf behorende oppervlakte landbouwgrond kan worden geplaatst, te verwerken. Bovenstaande geldt niet alleen voor uitbreidingen van de dierstapel en de daarmee samenhangende groei van drijfmest, maar ook voor bestaande bedrijven met bestaande rechten.

Door de capaciteit van een bestaande installatie op te schalen wordt veehouderijbedrijven in de directe omgeving de mogelijkheid gegeven om te voldoen aan de mestverwerkingsplicht. Hiermee wordt voorkomen dat er elders een mestverwerkingsinstallatie gerealiseerd dient te worden, waarbij de ruimtelijke impact groter kan zijn. Onderhavige ontwikkeling draagt dan ook bij aan de invulling van de mestverwerkingsplicht.

Besluit algemene regels ruimtelijke ordening

Het Rijk heeft het nationaal ruimtelijk beleid juridisch verankerd in het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro). Het Barro bevat regels die de beleidsruimte van andere overheden ten aanzien van de inhoud van ruimtelijke plannen inperken, daar waar nationale belangen dat noodzakelijk maken

In het Barro heeft het Rijk een aantal specifieke ontwikkel- en beschermingsplannen opgenomen. Dit zijn de mainportontwikkeling van Rotterdam, bescherming van de waterveiligheid in het kustgebied en in en rond grote rivieren, bescherming en behoud van de Waddenzee en enkele werelderfgoederen, de uitoefening van defensietaken, de hoofdinfrastructuur, de elektriciteitsvoorziening, ecologische hoofdstructuur en waterveiligheid. Ter bescherming van deze belangen zijn reserveringsgebieden, begrenzingen en vrijwaringszones opgenomen. In het besluit is aangegeven op welke wijze bestemmingsplannen voor deze gebieden moeten zijn ingericht. Indien geldende bestemmingsplannen niet voldoen aan het Barro dan moeten deze binnen drie jaar na inwerkingtreding van het besluit zijn aangepast.

Het plangebied valt buiten de aangewezen gebieden zoals bepaald in het Barro. Specifiek beleid en gevolgen ontbreken en derhalve vormt het Barro geen belemmering voor de voorgenomen ontwikkeling.

3.2 Provinciaal beleid

Structuurvisie ruimtelijke ordening

Provinciale Staten van Noord-Brabant hebben in hun vergadering van 7 februari 2014 de partiële herziening 2014 van de Structuurvisie RO 2010 vastgesteld. Op 19 maart 2014 is de Structuurvisie ruimtelijke ordening 2014 (SVRO) in werking getreden. De visie is het resultaat van de integrale ruimtelijke afwegingen en coördinatie en vormt de basis waarop de provincie de instrumenten inzet die in de Wro zijn opgenomen. De visie is bindend voor het ruimtelijk handelen van de provincie.

In de SVRO schets de provincie de hoofdlijnen van het ruimtelijk beleid tot 2025 (met een doorkijk naar 2040) met als centraal doel een goede woon-, werk- en leefomgeving voor de inwoners en bedrijven in Brabant. Ontwikkelingen als klimaatverandering, economische specialisatie, achteruitgang van biodiversiteit, toenemend gebruik van de ondergrond en een afnemende bevolkingsgroei vragen om een herijking van het ruimtelijke beleid. Ook de wensen met betrekking tot wonen, werken en recreëren in Noord-Brabant veranderen. Voorts heeft Brabant de ambitie om zich te ontwikkelen tot een top kennis- en innovatieregio op Europees niveau.

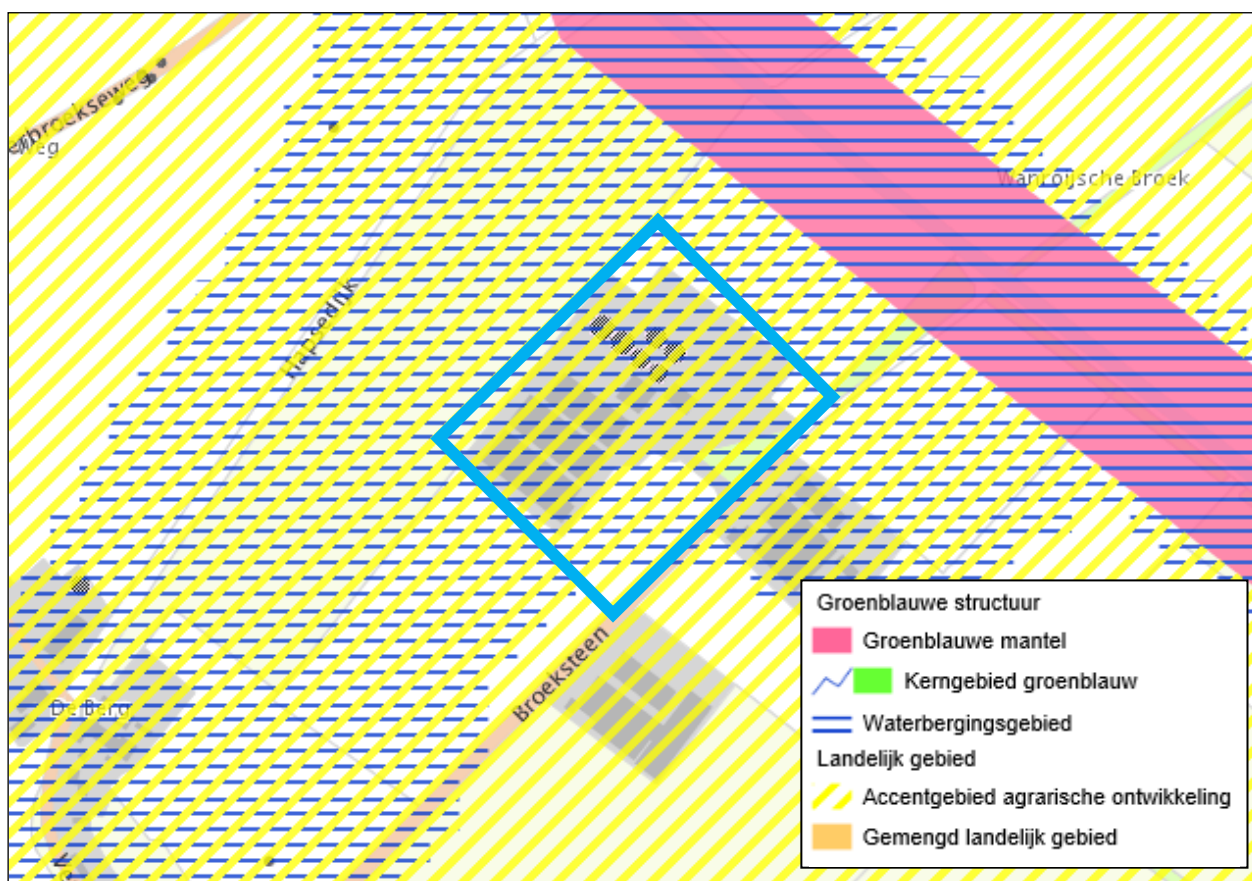
De SVRO beschrijft voorts een aantal trends en ontwikkelingen die ruimtelijke keuzes op provinciaal niveau vergen. Deze trends zijn de ruimtelijke kwaliteit die onder druk staat, het veranderende klimaat, de achteruitgang van de biodiversiteit, het veranderend landelijk gebied, de toenemende behoefte aan duurzame energie, de toenemende concurrentie tussen economische regio's, de afnemende bevolkingsgroei en de toenemende mobiliteit.

In het kader van agrarische bedrijfsactiviteiten verdient het veranderend Brabantse landelijke gebied in het bijzonder de aandacht. De land- en tuinbouwsector is de beheerder van zo'n 60% van het Brabantse grondgebied. De sector staat onder druk en zit in een belangrijke transitiefase. De ontwikkeling van een gebiedseconomie met verdergaande menging van functie en verbreding van agrarische activiteiten en een toenemende specialisatie met schaalvergroting van de landbouw, leidt tot confrontaties tussen ontwikkelingen onderling en tussen de grootschaligheid en het fijnmazige en afwisselende landelijk gebied. Om de ontwikkelingen in het landelijke gebied zodanig vorm te geven dat er sprake is van een duurzaam en vitaal platteland wordt gezocht naar een balans tussen het behouden en verbeteren van de kwaliteit van de leefomgeving in het landelijk gebied en het bieden van ontwikkelingsmogelijkheden aan agrarische bedrijven. Hierbij geldt als uitgangspunt dat er geen verdere groei van de veestapel in Brabant plaatsvindt. Voorst is van belang dat het Brabantse mestoverschot op duurzame wijze wordt verwerkt. Er komen grote ontwikkelingen op de veehouderijsector af die fors ingrijpen op de sector. Door de inwerkingtreding van wetgeving op het gebied van huisvesting van dieren en ammoniak is de verwachting dat een aanzienlijk deel van de bestaande veehouderijbedrijven de bedrijfsvoering zal beëindigen. Bij de overblijvende bedrijven treedt nog steeds schaalvergroting op. Vanuit de geldende mestwetgeving moet voorzien worden in voldoende verwerkingscapaciteit voor het aanwezige mestoverschot.

Naast de voormelde trends beschrijft de SVRO de natuurlijke basis, het ontginningslandschap en het moderne landschap als onderscheidende kwaliteiten van Noord-Brabant evenals de trends en ontwikkelingen die ruimtelijke keuzes op provinciaal niveau vergen.

Op basis van de voornoemde trends en kwaliteiten kiest de Provincie voor een ontwikkeling waarin de kwaliteiten van de Provincie sturende zijn bij de ruimtelijke keuzes. Die ruimtelijke belangen en keuzes zijn in vier ruimtelijke structuren geordend, te weten de groenblauwe structuur, het landelijk gebied, de stedelijke structuur en de infrastructuur.

Het plangebied aan de Broeksteen 3 is gesitueerd in een waterbergingsgebied, onderdeel van de Groenblauwe structuur, en binnen het accentgebied agrarische ontwikkeling, deel uitmakend van het landelijk gebied.

Figuur 3-1: Uitsnede visiekaart Structuurvisie ruimtelijke ordening [Ruimtelijkeplannen.nl]

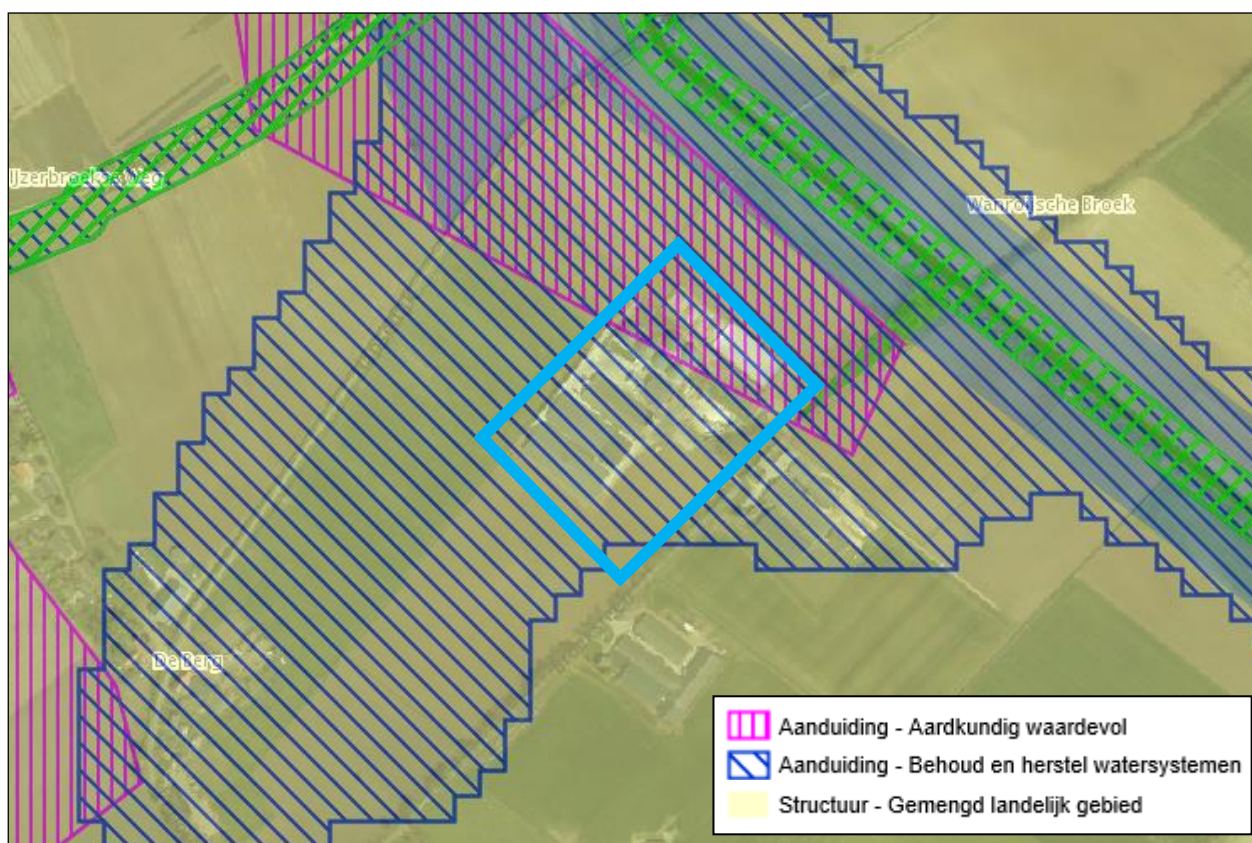
Het waterbergingsgebied ter plaatse van de initiatieflocatie is aangewezen als regionaal waterbergingsgebied. In dergelijke gebieden kunnen de aanwezige functies zich blijvend door ontwikkelen, mits dit afgestemd wordt op de waterbergende functie. Dit betekent dat de geschiktheid van het gebied voor waterberging niet verloren mag gaan. Omdat de opschaling van de installatiecapaciteit plaats vindt door een optimale inzet van de reeds aanwezige installaties gaat dit niet gepaard met een toename van bebouwing of een gewijzigd gebruik van de gronden. De beoogde ontwikkeling heeft dan ook geen invloed op de waterbergende functie van het gebied.

Binnen het accentgebied agrarische ontwikkeling worden mogelijkheden geboden om de positie van de aanwezige sectoren te versterken. De inzet van de provincie richt zich daarbij op behoud en versterking van de economische positie van de aanwezige agrarische sector. Ontwikkelingen zijn gericht op een verdere verduurzaming en meerwaardecreatie. In deze gebieden ziet de provincie ook ontwikkelingsmogelijkheden voor activiteiten die gelieerd zijn aan de in het gebied

voorkomende agrarische sector mits daarmee een bijdrage wordt geleverd aan de duurzaamheidsdoelen. Het gaat daarbij onder andere om mogelijkheden voor samenwerking op het gebied van energie, mestverwerking, opslag en transport, bewerking van producten en het centraliseren van kennis(ontwikkeling). Een vergistings- en verwerkingsinstallatie zoals op initiatieflocatie reeds gerealiseerd is een voorbeeld van een aan de agrarische sector gelieerde activiteit die bijdraagt aan tenminste een tweetal duurzaamheidsdoelstellingen, te weten het produceren van duurzame energie en het verantwoord verwerken van een deel van het mestoverschot. Een opschaling van de aanwezige installaties leidt tot een verdere bestendiging van het bestaande gebruik, wat leidt tot een verdere verduurzaming van de initiatieflocatie.

Verordening Ruimte

Het provinciale kader voor het onderhavige plan wordt gevormd door de Verordening Ruimte 2014 (Vr 2014). In de Vr 2014 staan de regels die de provincie stelt aan de bestemmingsplannen van gemeenten. Op grond van de Vr 2014 is het plangebied gelegen in het gemengd landelijk gebied.

Figuur 3-2: Uitsnede integrale plankaart Verordening Ruimte 2014 [Ruimtelijkeplannen.nl]

Ingevolge het eerste lid van artikel 7.12 van de Verordening bepaalt het bestemmingsplan gelegen in gemengd landelijk gebied dat de vestiging van, de uitbreiding van en toename van de bestaande bebouwingsoppervlakte van mestbewerking zijn uitgesloten. Aangezien er in deze sprake is van een reeds bestaande mestbewerkingsinstallatie en er geen sprake is van een uitbreiding of toename van het bebouwingsoppervlakte, past de opschaling van de capaciteit binnen de gestelde kaders. Ook de vormverandering van het bouwperceel neemt niet toe, slechts de vorm wordt veranderd. Wanneer de vorm van een bouwblok wordt gewijzigd, zonder dat daarbij de omvang van het bouwblok toeneemt, is niet aan te merken als een uitbreiding van een veehouderij, zoals

bedoeld in de Verordening Ruimte 2014 van de provincie Noord-Brabant. Dit volgt uit een uitspraak van de Afdeling van 21 oktober 2015 ([201500041](#)).

Omdat artikel 33 stelt dat tot het tijdstip waarop het bestemmingsplan dat in overeenstemming is met artikel 7.12 in werking is getreden, er voor mestbewerking geen toename van de bebouwingsoppervlakte is toegestaan, is de verordening ook hierom niet van toepassing.

Feitelijk voldoet het initiatief wel aan de essentiële voorwaarden uit de verordening. Het bedrijf is niet gelegen in een bebouwingsconcentratie, verwerkt alleen mest uit de directe omgeving vanwege de wettelijke verplichting en dit zal Brabantse mest zijn. Ook hoeft er minder mest uit het gebied te worden getransporteerd, omdat initiatiefnemer het grootste gedeelte van de mest omzet in schoon water wat wordt terug gegeven aan de natuur. Ook met betrekking tot landschappelijke inpassing, opslag en dergelijke wordt voldaan aan de Verordening. Deze zijn in het vigerende plan reeds door de provincie geaccordeerd.

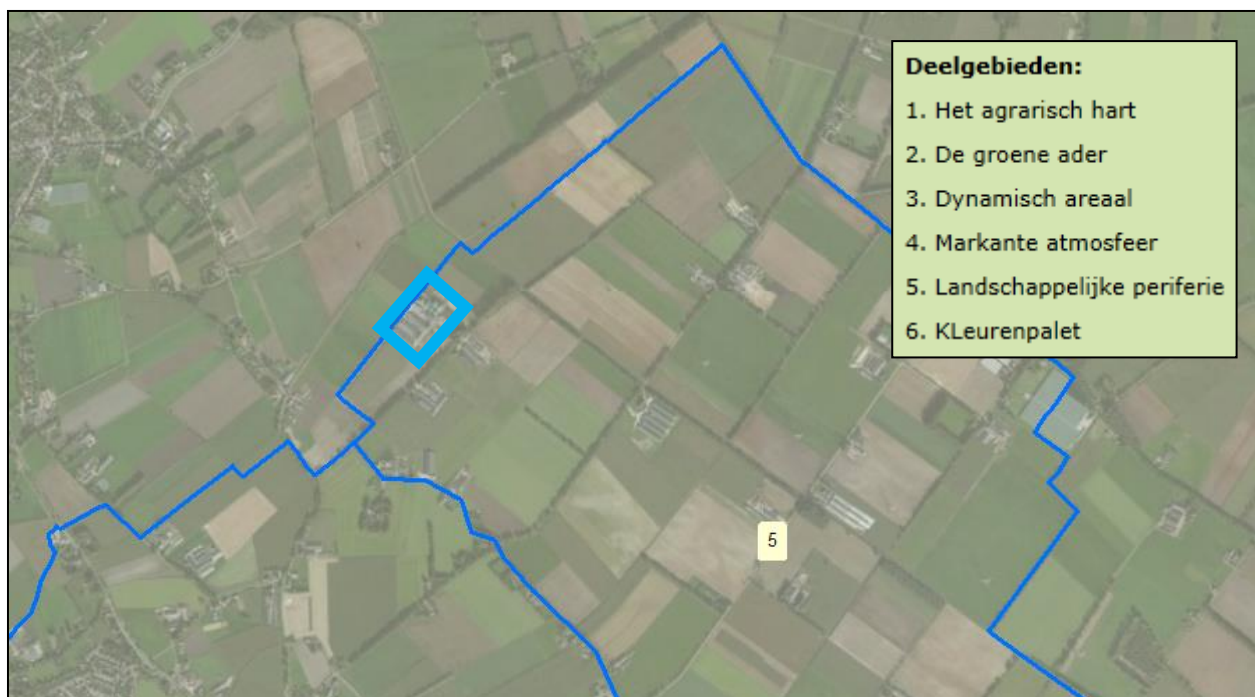

Figuur 3-3: bedrijfsaanzicht van de Broeksteen

3.3 Gemeentelijk beleid

Structuurvisie Buitengebied Sint Anthonis

De Structuurvisie Buitengebied Sint Anthonis is op 27 januari 2014 door de gemeenteraad vastgesteld. De Structuurvisie heeft tot doel om ruimte te bieden aan ontwikkelingen in ons buitengebied, gedifferentieerd naar de verschillende deelgebieden. De bedrijfslocatie aan de Broeksteen 3 is gelegen in het noordelijke deel van het deelgebied Landelijke Periferie.

Figuur 3-4: Uitsnede kaartbeeld Structuurvisie Buitengebied Sint Anthonis [Broplan.nl]

In het noordelijk deel van dit deelgebied wordt onder voorwaarden ruimte geboden voor het uitbreiden van bestaande mestbe- en verwerkingsbedrijven, waar de betreffende bedrijfsactiviteit onder geschaard wordt. Deze voorwaarden richten zich onder andere op de stedenbouwkundige en landschappelijk/ecologische kwaliteiten van het deelgebied. Uit hoofdstuk 4 en 5 zal blijken dat aan deze voorwaarden voldaan wordt en het initiatief dan ook past binnen de kaders die gesteld worden in de Structuurvisie.

Bestemmingsplan Buitengebied Wanroij, Broeksteen 3

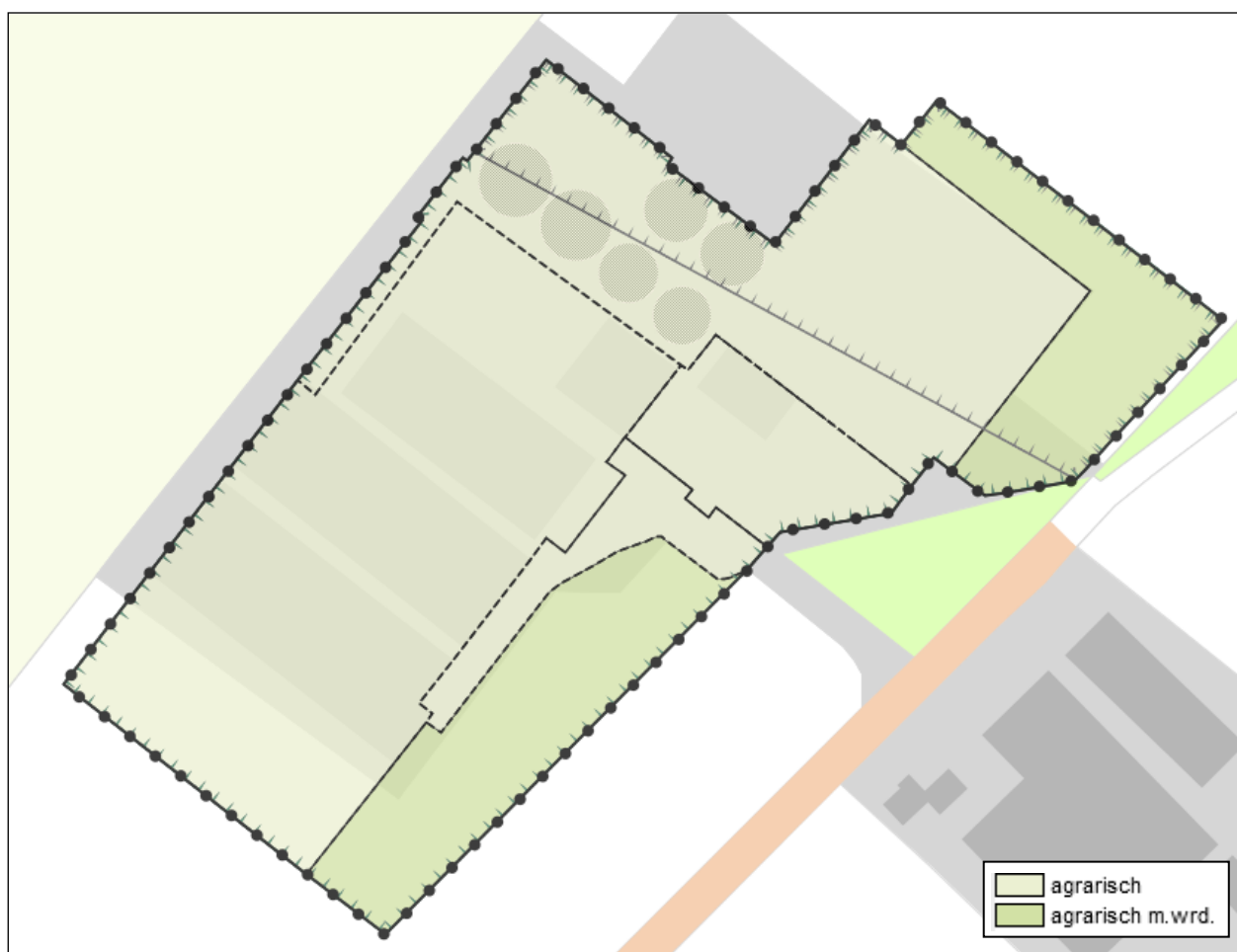
Op de gronden is het bestemmingsplan Buitengebied Wanroij, Broeksteen 3 van kracht, vastgesteld op 13 januari 2014. De initiatieflocatie heeft de enkelbestemming 'Agrarisch – Intensieve veehouderij' met de specifieke functieaanduidingen 'specifieke vorm van agrarisch – 10', 'specifieke vorm van agrarisch – 12', 'specifieke vorm van agrarisch – 18', 'specifieke vorm van agrarisch – erfverharding' en 'bedrijfswoning uitgesloten' en de gebiedsaanduidingen 'reconstructiewetzone – verwevingsgebied', 'overige zone – reserveringsgebied waterberging', 'overige zone – agrarisch gebied' en 'overige zone – aardkundig waardevol gebied'. De omvang van het bouwvlak bedraagt 2,97 hectare.

De voor 'Agrarisch – Intensieve veehouderij' aangewezen gronden zijn bestemd voor de uitoefening van een intensief veehouderijbedrijf. Ter plaatse van de aanduiding 'specifieke vorm van agrarisch – 10' mag tevens een biomassavergistings- en verwerkingsinstallatie in bedrijf zijn. De gronden ter plaatse van de aanduidingen 'specifieke vorm van agrarisch – 12' en 'specifieke vorm van agrarisch – 18' mogen uitsluitend in gebruik zijn als respectievelijk overkapte sleufsilos en voer- en mestopslagen.

Voor het in bedrijf hebben van de zogenoemde biomassavergistings- en verwerkingsinstallatie zijn specifieke regels opgenomen. Artikel 3.4.4 bepaald dat:

- biomassavergisting is uitsluitend toegestaan naast een bestaand agrarisch bedrijf;
- maximaal 36.000 ton mest en 29.000 ton co-producten per jaar mag worden vergist;
- het dient te gaan om een bedrijfseigen activiteit, waarbij de mest die gebruikt wordt voor het vergisten voor 100% afkomstig is van het eigen bedrijf. De co-producten mogen wel afkomstig zijn van andere bedrijven;
- onder 'eigen bedrijf' wordt mede verstaan, bedrijven die via een B.V. of V.O.F. aan elkaar gekoppeld zijn en/of bedrijven die via gekoppelde bestemmingsvlakken aan elkaar verbonden zijn.

De opschaling van de vergistings- en verwerkingsactiviteiten naar een capaciteit van 100.000 ton per jaar, waarbij naast mest afkomstig van het eigen bedrijf ook mest van derden verwerkt gaat worden, past niet binnen de voorwaarden zoals die in artikel 3.4.4 gesteld worden. Ook de beperkte verschuiving van het bassin, de fakkels die buiten het bouwvlak lag en de erfverharding die niet geheel als zodanig op de plankaart is weergegeven is niet meegenomen. De beoogde ontwikkeling is dan ook in strijd met het vigerende bestemmingsplan. Derhalve is gekozen voor een omgevingsvergunning voor gebruik in strijd met het bestemmingsplan.

Figuur 3-5: Uitsnede verbeelding bestemmingsplan Buitengebied Wanroij, Broeksteen 3 [Ruimtelijkeplannen.nl]

4. RUIMTELIJKE ASPECTEN

4.1 Ruimtelijke en functionele hoofdstructuur

De initiatieflocatie is gelegen in het buitengebied van de gemeente Sint Anthonis, ten noordoosten van de dorpskern Wanroij op een afstand van ca. 1,1 km. Ruimtelijk functioneel heeft het gebied overwegend een agrarisch karakter. Tussen de gras- en akkerlanden liggen verspreid in het landschap diverse agrarische bedrijven, zowel intensieve veehouderijbedrijven als grondgebonden bedrijven en een enkel glastuinbouwbedrijf. Met name aan de Broekkant, ten zuidoosten van de initiatieflocatie, zijn enkele burgerwoningen gesitueerd aan de rand van het agrarische gebied.

De groenstructuur in de omgeving kenmerkt zich door wegbegeleidende beplanting en kavelafscheidingsin in de vorm van bomenrijen en kleine elementen als erfbeplanting. In de directe nabijheid van de initiatieflocatie zijn een tweetal bosschages aanwezig die zijn aangemerkt als landschapselement. Grotere eenheden bos zijn niet aanwezig.

Doordat de omgeving van de initiatieflocatie overwegend een agrarisch karakter heeft, doet de opschaling van de activiteiten geen afbreuk aan de ruimtelijk functionele karakteristiek. Het draagt juist bij aan de bestendiging van het bestaande gebruik dat passend is binnen dergelijke gebieden.

4.2 Flora en fauna

De bescherming van de natuur in Nederland vindt plaats door Europese en nationale wetgeving. Hierbij wordt onderscheid gemaakt tussen soortbescherming en gebiedsbescherming. Deze staan los van elkaar en hebben ieder hun eigen werking.

Gebiedsbescherming

De gebiedsbescherming heeft betrekking op de Natura2000-gebieden. Tot de Natura2000-gebieden behoren de gebieden die op grond van de Europese Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn zijn aangewezen. Voor al deze gebieden gelden de zogeheten instandhoudingsdoelen. De essentie van de bescherming van deze gebieden is dat deze instandhoudingsdoelen niet in gevaar mogen worden gebracht. Ingevolgde de Natuurbeschermingswet geldt er zowel voor bestaande als voor nieuwe projecten en/of handelingen die mogelijk gevolgen hebben voor diersoorten en habitat, een vergunningsplicht.

Rekening houdende met de provinciale afwegingen zijn er een viertal gebieden, waarbij de effecten van de stikstofdepositie op de stikstofgevoelige habitats dienen te worden beoordeeld. Hiervan is het dichtstbijzijnde beschermde gebied het habitatrichtlijngebied Oeffelter Meent, gelegen op een afstand van circa 9 kilometer van de initiatieflocatie.

Als peildatum geldt voor al deze gebieden de datum 7 december 2004. Daar waar in de uitgangssituatie sprake is van een ammoniakemissie van 6.138,10 kg NH₃ per jaar, is er in de beoogde situatie sprake van een emissie van 6.690,78 kg NH₃ per jaar. Uit Aagrostacks berekeningen blijkt dat de ammoniakdepositie op de voor stikstofgevoelige habitats ten hoogste stijgt van 1,46 mol NH₃/ha/jaar naar 1,49 mol/ha/jaar, een toename van 0,03 mol/ha/jaar. Een dergelijke toename is niet significant, <0,05 mol, waardoor de verandering van de bedrijfsopzet geen significante gevolgen heeft op de in de omgeving gelegen zijnde Natura2000-gebieden.

Op basis van voorstaande is voorafgaand aan de WABOvergunning een vergunning in het kader van de Natuurbeschermingswet aangevraagd bij de Provincies Noord-Brabant, Gelderland en Limburg. Ingevolge artikel 47 van de Natuurbeschermingswet is deze daarmee ontkoppeld.

Figuur 4-1: Ligging Natura2000-gebieden [AERIUS]

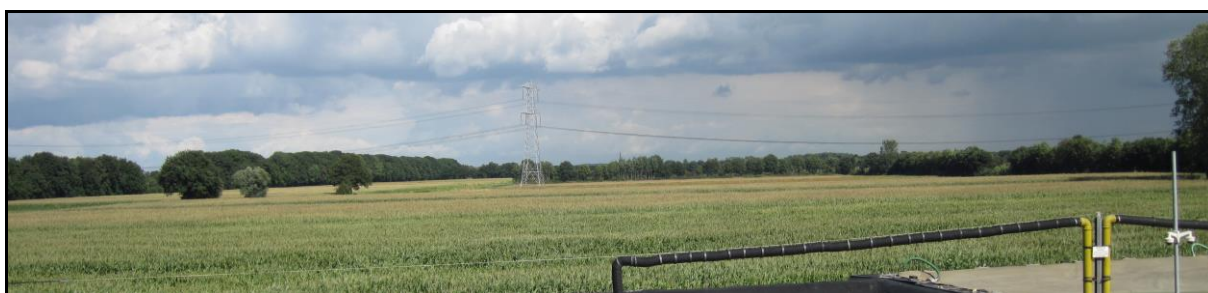
Soortenbescherming

De soortenbescherming is in Nederland geregeld in de Flora- en Faunawet. Deze heeft betrekking op alle in Nederland in het wild voorkomende diersoorten en vaatplanten. Hiervoor geldt een algemene zorgplicht die inhoudt dat schade aan flora en fauna zoveel mogelijk voorkomen dient te worden. Per 22 februari 2005 is een nieuwe AMvB in werking getreden die heeft geleid tot aanpassing van het ontheffingsregime dat op basis van de Flora en Faunawet geldt. Er wordt daarbij onderscheid gemaakt in drie beschermingsniveaus:

- beschermingsniveau 1: een algemene vrijstelling voor algemeen voorkomende soorten. Bij ruimtelijke ontwikkeling en inrichting is geen ontheffing van de Flora en faunawet nodig.

- beschermingsniveau 2: een algemene vrijstelling met gedragscode voor een aantal beschermde soorten volgens tabel 2 van het Besluit vrijstelling beschermde dier- en plantensoorten en alle in het wild voorkomende vogelsoorten.
- beschermingsniveau 3: de streng beschermde soorten waarvoor geen algemene vrijstelling kan worden gegeven en waarvoor een ontheffingsaanvraag noodzakelijk is.

Door Exlan consultants is ten behoeve van het vigerende bestemmingsplan reeds een QuickScan flora en fauna uitgevoerd. Destijds is gebleken dat fysieke ingrepen ter plaatse geen significant negatief effect hebben op de natuurwaarden in de directe omgeving van de initiatieflocatie. De beoogde ontwikkeling tot het opschalen van de installatiecapaciteit is zuiver procesmatig van aard en vindt plaats zonder dat er hiervoor fysieke ruimtelijke ingrepen plaatsvinden. De capaciteit van de reeds aanwezige installatie biedt namelijk nog ruimte tot opschaling, zonder dat dit gepaard gaat met een toename van bebouwing. Een significant negatief effect wordt hierdoor uitgesloten.

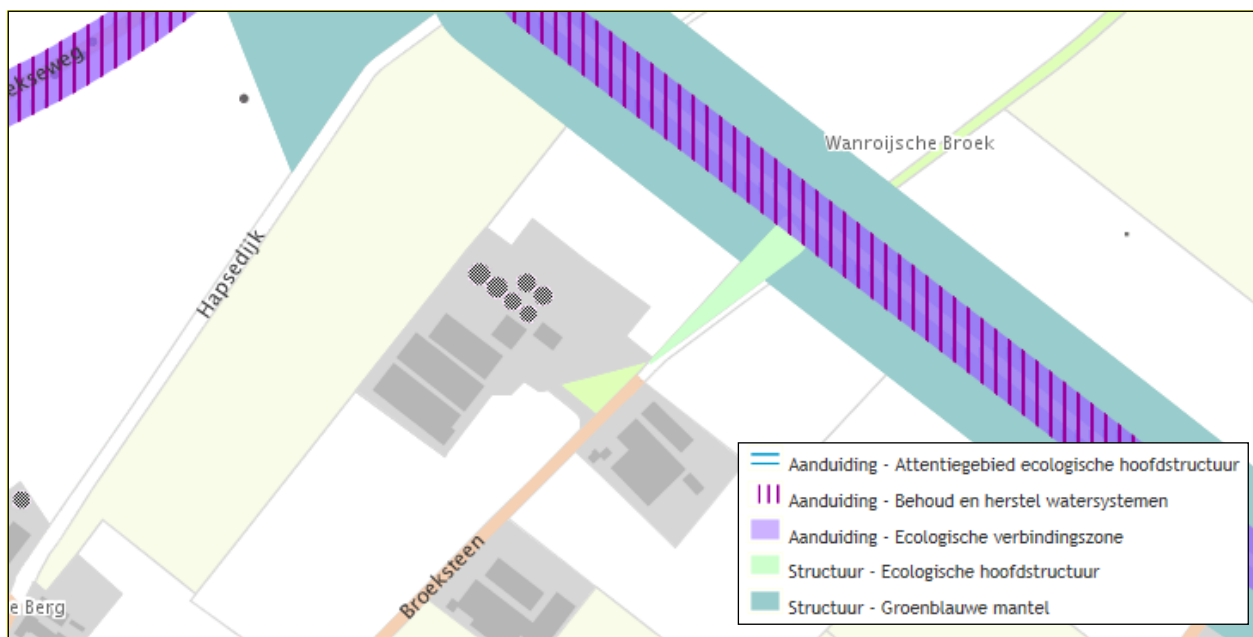

Figuur 4-2: foto van het noordelijk gebied

4.3 Natuur

Naast de Natuurbeschermingswet en de Flora- en Faunawet vindt beleidsmatig gebiedsbescherming plaats door middel van de ecologische hoofdstructuur (EHS), die in de Verordening Ruimte 2014 is vastgelegd. De EHS is het samenhangend netwerk van natuurgebieden van (inter)nationaal belang met als doel de veiligstelling van ecosystemen met de daarbij behorende soorten bestaande uit de meest waardevolle natuur- en bosgebieden en andere gebieden met belangrijke aanwezige te ontwikkelen natuurwaarden. Een plan wat is gelegen in de EHS strekt tot het behoud, herstel of de duurzame ontwikkeling van de ecologische waarden en kenmerken van de onderscheiden gebieden en stelt regels ter bescherming van de ecologische waarden en kenmerken van de onderscheiden gebieden en houdt daarbij rekening met de overige aanwezige waarden en kenmerken, waaronder de cultuurhistorische waarden en kenmerken.

Het bosgebiedje direct ten zuiden van de initiatieflocatie is aangeduid als EHS, evenals de Lage Raam, gelegen op een afstand van ca. 160 m. De afstand tot de EHS blijft ongewijzigd door het ontbreken van fysieke ingrepen in zijn ruimtelijke omgeving, waardoor de omvang van de EHS in stand blijft en geen gevolgen ondervindt van het opschalen van de mestvergistings- en verwerkingsinstallatie.

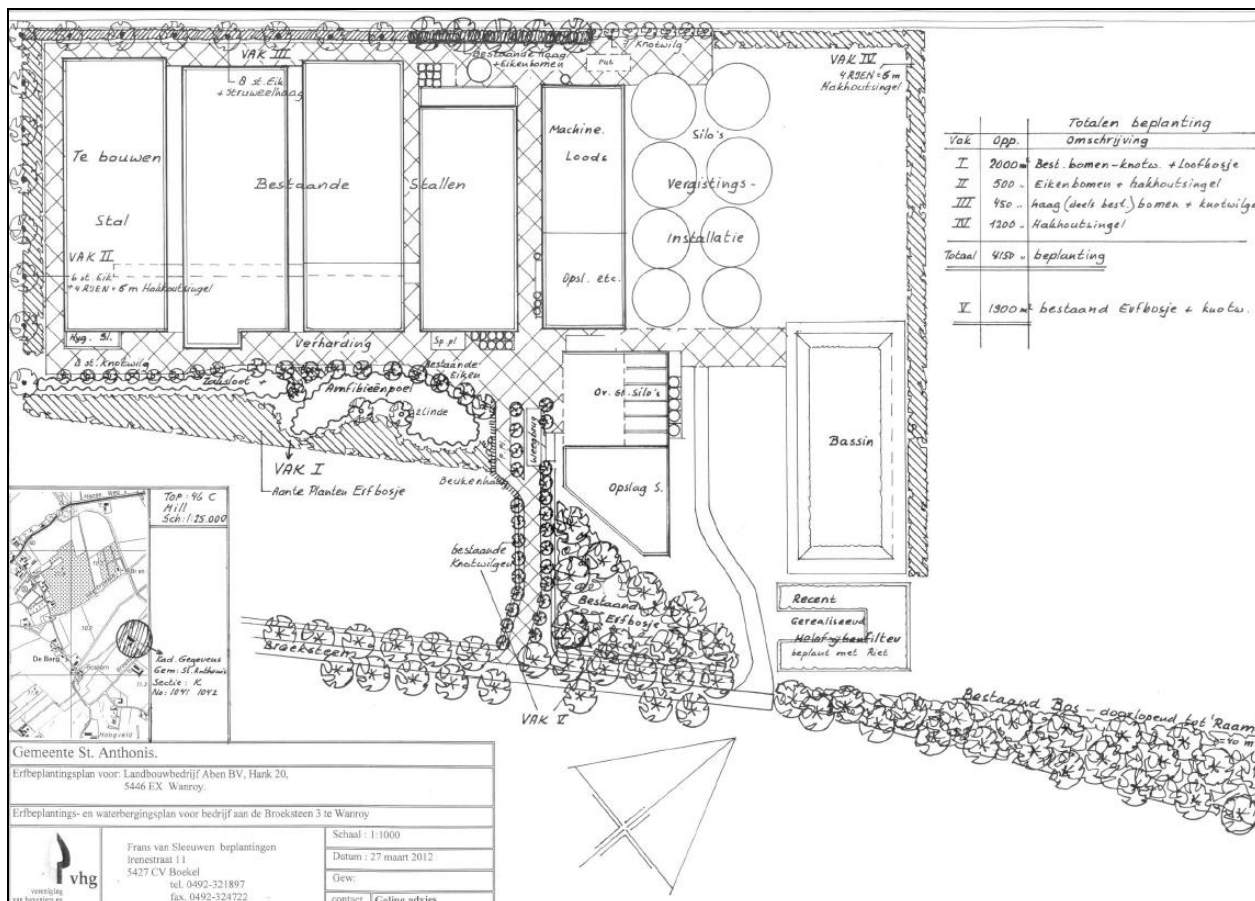
Figuur 4-3: Ligging EHS [Ruimtelijkeplannen.nl]

4.4 Ruimtelijke kwaliteit

Bij nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen wil de provincie Noord-Brabant dat de initiatiefnemer zorgt voor een kwaliteitsverbetering van het landschap. Dit uitgangspunt geldt voor ontwikkelingen buiten bestaand stedelijk gebied én buiten de ecologische hoofdstructuur. Het achterliggende idee is dat ontwikkelingen actief bijdragen aan versterking van het landschap. Dit gaat dus verder dan de reguliere landschappelijke inpassing die vooral is gericht op het mitigeren van de effecten van een ontwikkeling op de omgeving of het beperken van verlies aan omgevingskwaliteit.

Kwaliteitsverbetering wordt niet alleen bereikt met een traditionele groene inpassing van het initiatief met de aanleg van (cultuurhistorische) landschapselementen, het terugbrengen of behouden van ontginningsstructuren, de realisering van nieuwe natuur, ecologische verbingszones of landschapsversterkende maatregelen van waterstructuren. Ook sloop van bebouwing, het verbeteren van de recreatieve ontsluiting van een gebied en het behoud of herstel van cultuurhistorische waarden dragen bij aan de kwaliteit van het landschap.

De beoogde ruimtelijke ontwikkeling beperkt zich tot het opschalen van de installatiecapaciteit van 65.000 ton naar 100.000 ton per jaar. Fysieke ruimtelijke ingrepen vinden er niet plaats. De ontwikkeling is te scharen onder een ontwikkeling die geen daadwerkelijke impact heeft op de fysieke omgeving. Voor dit type ontwikkelingen wordt geen tegenprestatie gevraagd ter verbetering van de ruimtelijke kwaliteit. Deze tegenprestatie is al kwantitatief en kwalitatief bepaald ten tijde van vaststelling van het vigerende bestemmingsplan, waar het in gebruik mogen hebben van de installatie al reeds planologisch is vastgelegd. Het beplantingsplan, opgesteld door Frans van Sleeuwen Beplantingen, is ter volledigheid in onderstaande figuur weergegeven.

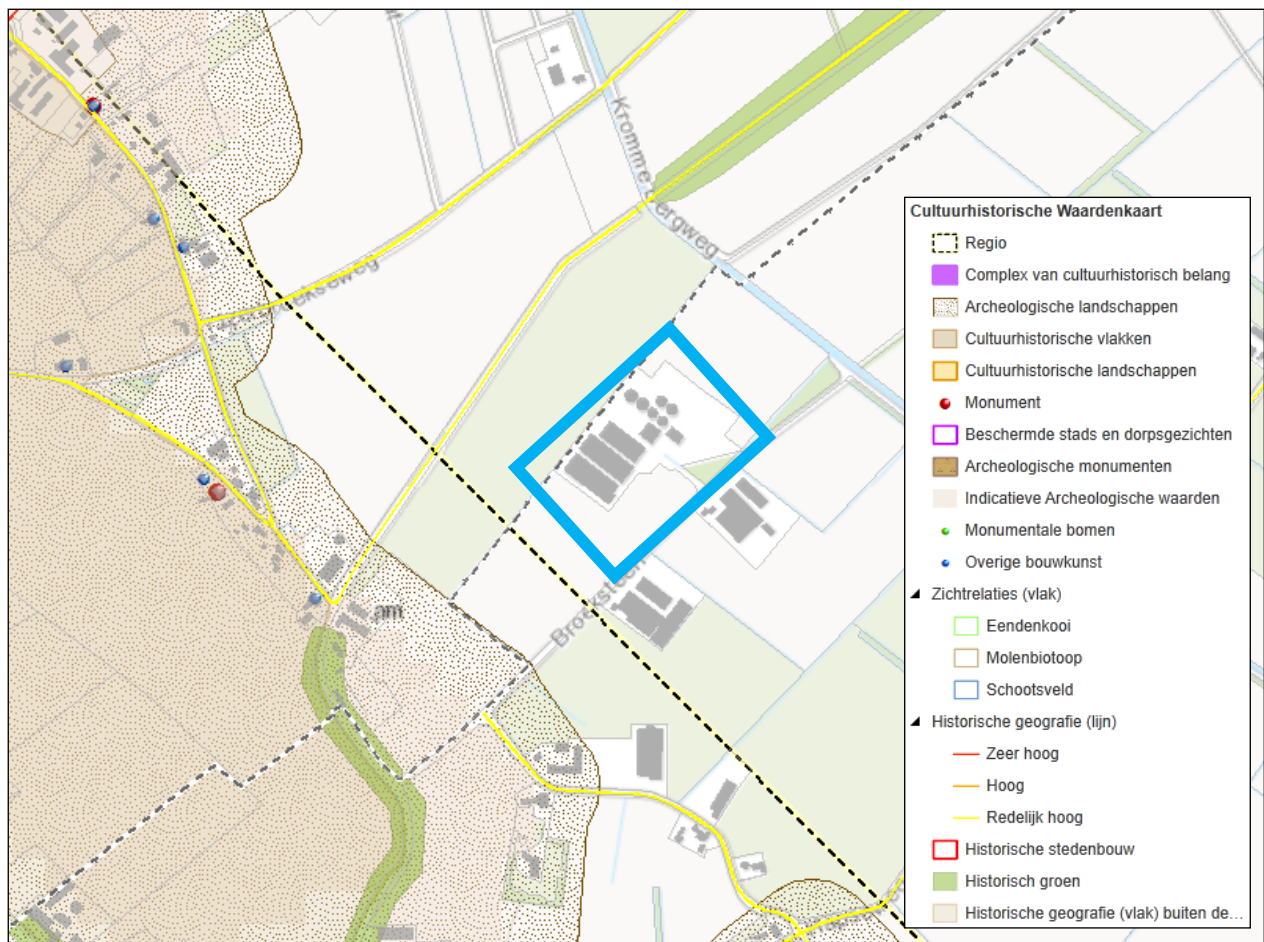
Figuur 4-4: Beplantingsplan [Frans van Sleuwen Beplantingen]

4.5 Cultuurhistorie en archeologie

Cultuurhistorie

Op 1 januari 2010 is de Modernisering Monumentenzorg (MoMo) van kracht geworden. Als gevolg van de MoMo is in artikel 3.1.6 lid 5 sub a Besluit ruimtelijke ordening (Bro) opgenomen dat de toelichting behorende bij het bestemmingsplan tevens een beschrijving bevat van de cultuurhistorische waarde in het plangebied. Bij het op- en vaststellen van het bestemmingsplan is het dus verplicht om, naast archeologie, ook rekening te houden met bescherming van cultuurhistorie.

Binnen het plangebied is geen sprake van provinciale cultuurhistorische belangen. De initiatieflocatie is enkel gelegen binnen de cultuurhistorische regio Maasvallei. De regio ontleent zijn cultuurhistorische betekenis aan de landschappelijke zonering van laag- (de huidige overstromingsvlakte), midden- (pleistocene meanders) en hoogterras (het oude oppervlak). De voorgenomen ontwikkeling heeft door het ontbreken van fysieke ingrepen in zijn ruimtelijke omgeving geen invloed op een eventueel cultuurhistorisch belang.

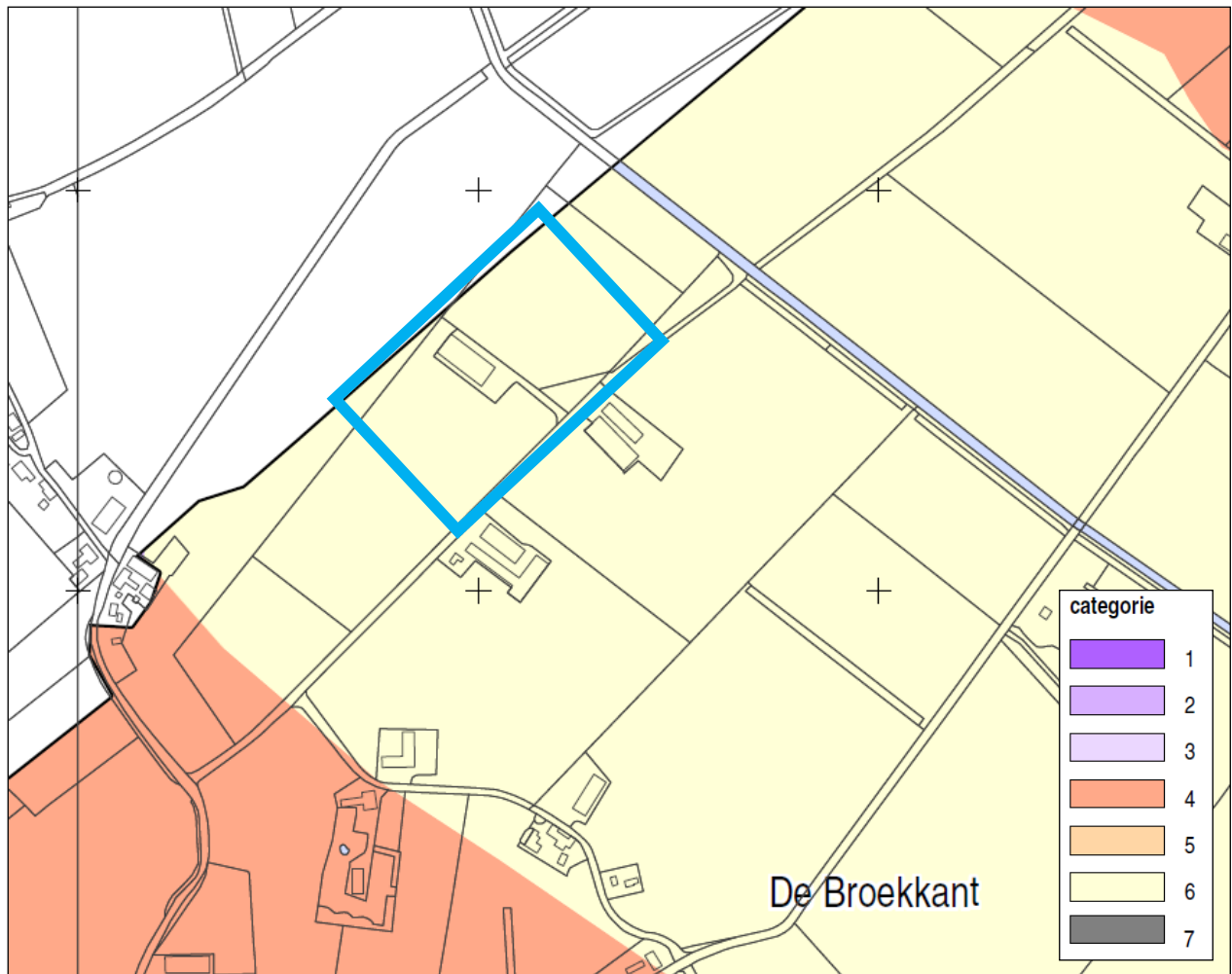

Figuur 4-5: Uitsnede cultuurhistorische Waardenkaart [Brabant.nl]

Archeologie

In 1992 is het Verdrag van Valletta (Malta) door de landen van de Europese Unie, waaronder Nederland, ondertekend. Dit verdrag verplicht de Europese overheden tot het beschermen van archeologisch erfgoed. Hierbij wordt als uitgangspunt gehanteerd dat archeologische waarden in de bodem bewaard moeten blijven. Er moet derhalve gestreefd worden naar een situatie waarbij de waarden op de locatie behouden blijven. Wanneer dit niet mogelijk blijkt te zijn, dan moeten de waarden worden opgegraven en elders buiten de bodem worden bewaard.

Zowel op de Indicatieve Kaart Archeologische Waarden, een onderdeel van de CHW, als de archeologische beleidsadvieskaart van de gemeente Sint Anthonis, is het plangebied aangeduid als een gebied met een lage archeologische waarde. In dergelijke gebieden is nader onderzoek, ongeacht het type ontwikkeling, niet noodzakelijk.

Figuur 4-6: Uitsnede Archeologische beleidsadvieskaart [Gemeente Sint Anthonis]

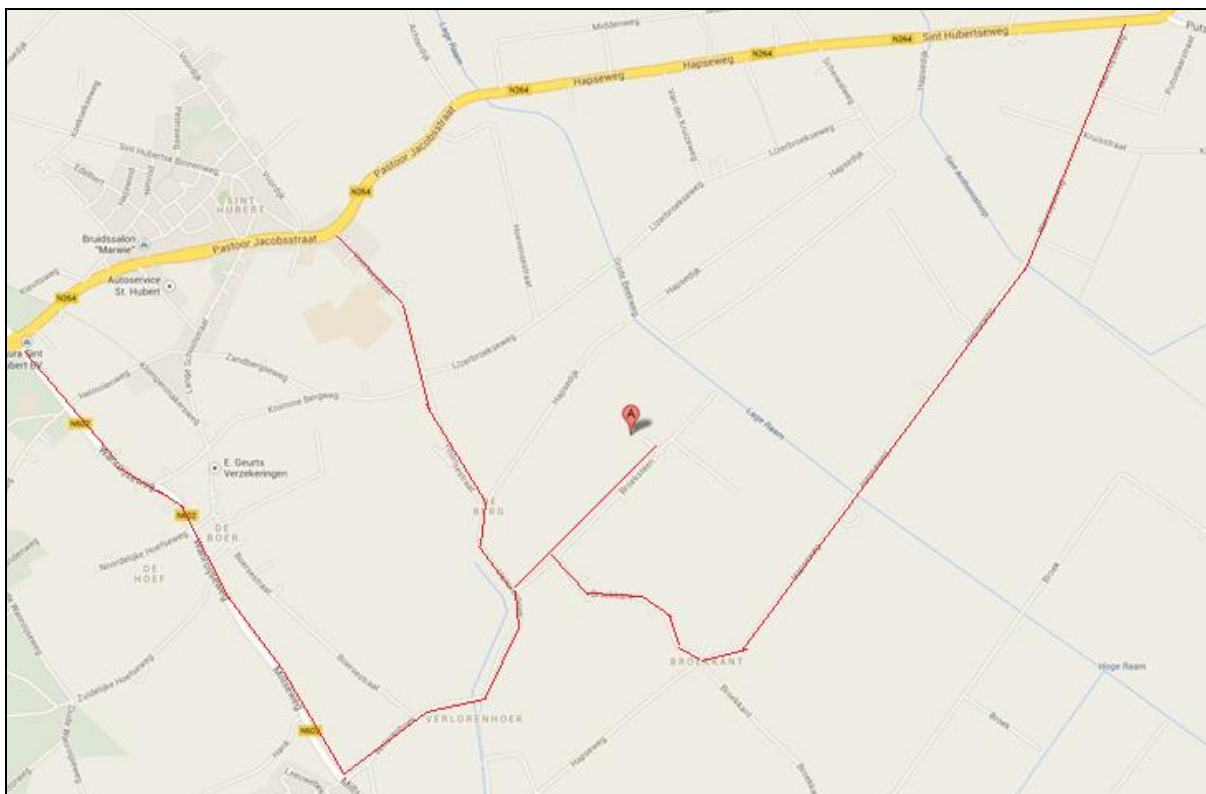
4.6 Mobiliteit en parkeren

Dagelijks vinden er transportbewegingen plaats van en naar de inrichting. Door een opschaling van de installatiecapaciteit zal het aantal vrachtwagens wat de locatie aandoet doen per saldo niet toenemen. Hiervoor is als separate bijlage een vervoersmanagementplan opgesteld.

Initiatiefnemer werkt zoveel als mogelijk met een zelfde groep gerenommeerde transporteurs die ieder persoonlijk aangesproken kunnen worden over hun gedragingen op de openbare weg.

Om overlast voor omwonenden en medeweggebruikers door de transportbewegingen van en naar de initiatieflocatie zoveel als mogelijk te beperken heeft initiatiefnemer een vervoersmanagementplan opgesteld. Met dit vervoersmanagementplan neemt cliënt zijn verantwoordelijkheid om op voorhand maatregelen te treffen die verder gaan dan de wettelijk voorgeschreven kaders om zo de goed verstandhouding met de omwonenden te behouden. De belangrijkste pijlers van dit plan zijn:

- het afwisselen van de routes van en naar de provinciale weg N264. De meest voor de hand liggende ontsluitingsroute van en naar de provinciale weg N264 is de route via de Voortsestraat. Om deze route te ontlasten gaat initiatiefnemer eveneens zware transporten via de Verlorenhoek en de N602 laten rijden of via de Broekkant en de Hapseweg;
- het beperken van de maximale snelheid tot het bereiken van de provinciale weg van maximaal 40 km/h. De transporteurs wordt opgedragen om op de lokale toegangswegen niet harder te rijden dan maximaal 40 km/h, zowel in de dagperiode als de avond- en nachtperiode;
- het duidelijk instrueren van de transporteurs over bovenstaande voorwaarden, waarbij consequenties volgen als deze niet of onvoldoende opgevolgd worden. Initiatiefnemer heeft alle transporteurs die regelmatig bij de initiatieflocatie komen laden en lossen geïnformeerd en geïnstrueerd over de beperkingen op eigen initiatief zijn opgelegd. Tevens worden middels borden en flyers de chauffeurs hierop geattendeerd. Bij structurele overtreding zal aan individuele chauffeurs de toegang tot het terrein worden ontzegd en bij aanhoudende onttrekking zal het transportbedrijf in zijn geheel geweigerd worden.

Figuur 4-7: Routeaanduiding uit vervoersmanagementplan [Google Maps]

Het verkeer op de Broeksteen zal passen binnen het plaatselijke verkeersbeeld. De te verwerken mest van derden is hoofdzakelijk afkomstig van de agrarische bedrijven aan de overzijde van de Broeksteen en de directe nabijheid van het bedrijf. Dit betekent dat er sprake zal zijn van een zwaardere belasting op dit deel van de Broeksteen. De vrachtbewegingen worden echter gelijkmatig over de dag verdeeld, waardoor een piekbelasting wordt voorkomen. Ook wordt ten minste 50 vol.-% van de te verwerken mest, als water op het oppervlaktewater geloosd, waardoor de overige ontsluitingswegen enigszins ontlast zullen worden. Momenteel is het bedrijf aan het onderzoeken of deze verwerking kan worden verhoogd en er meer water terug kan worden gegeven aan de natuur. Doel hierbij is transportreductie te bewerkstelligen.

Figuur 4-8: In overleg met de buurt is de toegangsweg verlegd en borden geplaatst

5. MILIEUASPECTEN

5.1 MER-beoordeling

In 2001 is de Europese richtlijn milieubeoordeling van plannen opgesteld. In 2006 is deze richtlijn geïmplementeerd in de Nederlandse milieureggeving door middel van een wijziging van de Wet milieubeheer en het Besluit milieueffectrapportage 1994. Bij deze wijzigingen is de figuur van de plan-m.e.r. (mer = milieu effect rapportage) geïntroduceerd.

Ten aanzien van plannen die (uiteindelijk) kunnen leiden tot concrete projecten of activiteiten met mogelijk belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu zijn overheden verplicht een plan-m.e.r. uit te voeren. Dergelijke projecten en activiteiten zijn - met eventuele hun drempelwaarden - opgenomen in de kolommen 1 en 2 van onderdeel C en onderdeel D van de bijlage van het Besluit m.e.r. De plan-m.e.r. dient een passende beoordeling van de gevolgen van het kaderstellende plan voor het milieu te bevatten. Ook ten aanzien van bestemmingsplannen welke mogelijk belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu kunnen hebben geldt deze onderzoeksplicht onder voorwaarden.

Voor onderhavig project is een besluit op de aanmeldingsnotitie-m.e.r. vereist, omdat het een activiteit betreft die onder categorie 18.1 van bijlage D van het Besluit milieueffectrapportage (Besluit m.e.r.) van 1 april 2011 houdende wijziging van het Besluit m.e.r. vallen. Het betreft het uitbreiden van een mestbe- en verwerkingsinstallatie met een capaciteit groter dan 50 ton per dag. Op 25 december 2015 is door initiatiefnemer een aanmeldingsnotitie-m.e.r. bij de provincie Noord-Brabant ingediend, waar het College op 3 mei 2016 op heeft besloten dat er geen bijzondere omstandigheden zijn die het rechtvaardigen of noodzakelijk maken dat bij voorbereiding van het besluit tot vergunningverlening een MER moet worden opgesteld.

5.2 Bodem

Enige vorm van bodemverontreiniging dient uitgesloten te worden. Uit de toelichting van het vigerende bestemmingsplan blijkt dat de initiatieflocatie als onverdacht aangemerkt kan worden. Er is geen reden om aan te nemen dat in de tussentijd de bodemgesteldheid veranderd is. Daarom wordt een verkennend bodemonderzoek niet noodzakelijk geacht. De opschaling van de installatiecapaciteit brengt geen grotere risico's met zich mee dan heden het geval. De voorschriften die verbonden zijn aan de omgevingsvergunning bieden afdoende bescherming tegen emissies naar de bodem.

Figuur 5-1: bedrijfsaanzicht vanaf de IJzerbroekseweg

5.3 Geluid

In de Wet geluidhinder en de Wet milieubeheer zijn geluidsnormen opgenomen ter regulering van de geluidbelasting wegens wegverkeerslawaaï, railverkeerslawaaï en industrielawaaï. De normen geven de hoogst acceptabele geluidsbelasting aan bij geluidsgevoelige functies zoals woningen. Bij de bepaling van de maximaal toegestane geluidsbelasting maakt de Wet onderscheid tussen bestaande situaties en nieuwe situaties. Tot deze laatstgenoemde behoren nieuw te bouwen geluidsgevoelige functies en nieuwe geluidhinder veroorzakende functies.

De opschaling van de installatiecapaciteit heeft een directe relatie met de geluidsbelasting op de omgeving. Met name de toename van het aantal verkeersbewegingen is in deze bepalend. Door M&A Milieuadviesbureau is een akoestisch onderzoek uitgevoerd welke als separate bijlage bij de aanvraag is gevoegd. Uit de berekeningsresultaten blijkt dat, ter plaatse van de geluidgevoelige bestemming, wordt voldaan aan de normering ten aanzien van de directe hinder. Er is zelfs sprake van een lichte daling van de geluidsniveaus ten opzichte van de huidige bedrijfssituatie. De voorkeursgrenswaarde voor de indirecte hinder wordt eveneens niet overschreden, zodat geen verdere geluid reducerende maatregelen nodig zijn. Vanuit akoestisch oogpunt gelden er geen belemmeringen tegen de opschaling van de installatiecapaciteit.

5.4 Luchtkwaliteit

De Eerste Kamer heeft op 9 oktober 2007 het wetsvoorstel voor de wijziging van de 'Wet milieubeheer' goedgekeurd (Stb. 2007, 414). Vooral hoofdstuk 5 titel 2 uit genoemde wet is veranderd. Omdat titel 2 handelt over luchtkwaliteit staat de nieuwe titel 2 bekend als de 'Wet luchtkwaliteit'. Deze wet is op 15 november 2007 (Stb. 2007, 434) in werking getreden en vervangt het 'Besluit luchtkwaliteit 2005'. De 'Wet luchtkwaliteit' voorziet onder meer in een gebiedsgerichte aanpak van de luchtkwaliteit via het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL). De programma-aanpak zorgt voor een flexibele koppeling tussen ruimtelijke activiteiten en milieugevolgen.

Van bepaalde projecten met getalsmatige grenzen is vastgesteld dat deze 'niet in betekende mate' (NIBM) bijdragen aan de luchtverontreiniging. Deze mogen zonder toetsing aan de grenswaarden voor luchtkwaliteit uitgevoerd worden. Een project draagt 'niet in betekende mate' bij aan de luchtverontreiniging als de 3% grens niet wordt overschreden. De grens is gedefinieerd als 3% van de grenswaarde voor de jaargemiddelde concentratie van fijn stof (PM_{10}) of stikstofdioxide (NO_2). Dit komt overeen met 1,2 microgram/ m^3 voor zowel PM_{10} als NO_2 .

Door M&A Milieuadviesbureau is een onderzoek naar de luchtkwaliteit uitgevoerd welke als separate bijlage bij de aanvraag is gevoegd. Uit de berekeningsresultaten blijkt dat er geen woningen zijn waar de emissie van PM_{10} een bijdrage heeft op de berekende concentraties. De berekende concentraties zijn gelijk aan de achtergrondconcentraties. Het vergisten en/of verwerken van 100.000 ton biomassa draagt niet in betekende mate bijdraagt aan de luchtkwaliteit ter plaatse.

Uit de resultaten van het onderzoek naar de emissie van NO_2 geldt dat er geen woningen zijn waar de emissie een significante bijdrage heeft op de berekende concentraties. De hoogste bijdrage op de achtergrondconcentratie bedraagt 1,87 $\mu g/m^3$. De NER stelt dat de hoogst toelaatbare concentratie ammoniak 3 $\mu g/m^3$ mag bedragen, zodat is aangetoond dat aan de NER kan worden voldaan.

5.5 Externe veiligheid

Beleidsvisie Externe Veiligheid

De gemeenten binnen het Land van Cuijk hebben gezamenlijk een beleidsvisie Externe veiligheid opgesteld. In de visie van de gemeenten van het Land van Cuijk moeten groepsrisico-vraagstukken integraal worden beoordeeld op de aspecten ruimtelijke dynamiek, groepsrisico en beheersbaarheid. Voor wat betreft biogasinstallaties is het volgende opgenomen:

Ruimtelijke dynamiek	Hoogte risico's	Beheersbaarheid
Laag-gemiddeld	Niet relevant – gemiddeld	Aandachtspunt

Figuur 5-2: Beoordeling biogasinstallaties [Beleidsvisie Externe Veiligheid]

In de beleidsvisie wordt aan de hand van de beoordeling van de verschillende aspecten de conclusie verbonden dat biogasinstallaties in het buitengebied geen beperkingen opleveren vanwege de grote afstand tot omliggende objecten.

Risicovolle inrichtingen (Bevi)

Externe veiligheid gaat over de beheersing van activiteiten met gevaarlijke stoffen. Deze activiteiten kunnen bestaan uit het opslaan, verwerken of transporteren van gevaarlijke stoffen en kunnen een risico veroorzaken voor de leefomgeving. Voor het aspect externe veiligheid worden een tweetal risicomaten onderscheiden: het plaatsgebonden risico en het groepsrisico.

Het plaatsgebonden risico (PR) wordt uitgedrukt in de kans op overlijden van een denkbeeldig aanwezige persoon op een bepaalde plaats als gevolg van een ongeval met gevaarlijke stoffen. Het plaatsgebonden risico is vastgelegd in een grenswaarde of een richtwaarde. Deze normen zijn vastgesteld op een kans van 10^{-6} (kans van 1 op de 1 miljoen) per jaar dat een denkbeeldig persoon overlijdt. Het groepsrisico (GR) wordt uitgedrukt in de kans op overlijden ineens van een groep personen als gevolg van een ongeval met gevaarlijke stoffen.

Biomassavergistings- en verwerkingsinstallaties vallen niet onder de werkingssfeer van het Besluit externe veiligheid inrichtingen (BEVI). In onderhavige situatie bedraagt het H_2S gehalte echter 0,05% doordat een ontzwavelinstallatie aanwezig is. Zolang het zwavelwaterstofgehalte onder de 1 % blijft valt de inrichting formeel niet onder het Brzo (besluit risico's zware ongevallen) en ook niet onder het Bevi.

Voor de opslag van biogas in een gasreservoir bij een lichte overdruk moeten veiligheidsafstanden worden aangehouden, zoals opgenomen in het RIVM-rapport Veiligheid grootschalige productie van biogas en het document Effect- en risicoafstanden bij de opslag van biogas. Voor onderhavige situatie met een biogasopslag van 2.000 tot 6.000 kubieke meter (met een H_2S -gehalte onder 1%) liggen de risicocontouren van 10^{-6} per jaar op maximaal 50 meter gerekend vanaf het middelpunt van de vergister en 40 meter gerekend vanaf het middelpunt van de opslagtanks. Deze PR veiligheidscontouren overschrijden buiten de agrarische cultuurgronden aan de noordoostzijde niet de plangrens van onderhavig initiatief. Dit betreffen gronden waarop conform het bestemmingsplan niet gebouwd mag worden. Binnen deze PR veiligheidscontouren zijn dan ook geen (in potentie geprojecteerde) beperkt kwetsbare of kwetsbare bestemmingen gelegen. De

dichtstbijzijnde woning is gelegen op een afstand van ca. 125 meter van de vergisters. Aan de veiligheidsafstand wordt hier dan ook ruimschoots voldaan.

Naast de PR-contour stelt het Bevi dat ook het zogenaamde Groepsrisico (GR) onderzocht moet worden. Dit is de cumulatieve kansverwachting voor slachtofferaantallen in de omgeving van een installatie als gevolg van mogelijke ongevallen met die installatie. Als uitgangspunt geldt daarbij dat het overlijdensrisico ten gevolge van ongevallen met gevaarlijke stoffen voor mensen in de omgeving veel kleiner is dan het natuurlijk overlijdensrisico van mensen. Daarnaast is het uitgangspunt dat ongevallen met veel slachtoffers alleen acceptabel worden geacht bij een voldoende kleine kansverwachting. Voor het GR wordt als oriëntatiewaarde (OW) een toetsingsgrafiek voor de overschrijdingsfrequentie voor dodelijke slachtoffers gehanteerd die loopt van 10^{-5} /jr. bij 10 dodelijke slachtoffers, 10^{-7} /jr. bij 100 dodelijke slachtoffers naar 10^{-9} /jr. bij 1.000 dodelijke slachtoffers. In de omgeving zijn, naast de twee andere agrarische bedrijven aan de Broeksteen met een bedrijfswoning, binnen een straal van 500 m. geen gevoelige objecten gelegen, waardoor de populatie kleine is dan 10 personen. Op basis hiervan wordt geconcludeerd dat ook van een groepsrisico (GR) geen sprake zal zijn.

Uit de Risicokaart blijkt dat de beide agrarische bedrijven aan de overzijde van de Broeksteen eveneens inrichtingen zijn aangemerkt met een veiligheidsrisico. Dit door de aanwezigheid van een propaantank met een inhoud van 8.000 l. Voor dergelijke tanks dient een veiligheidsafstand van ten hoogste 25 meter in acht genomen te worden. Hiermee liggen de risicocontouren niet over elkaars bedrijfsinrichtingen heen. Verdere risicobronnen zijn niet in de directe omgeving van het plangebied gelegen.

Figuur 5-3: Uitsnede Risicokaart [Risicokaart.nl]

5.6 Geur

Binnen de activiteiten van vergisting en verwerking is geur een belangrijk te onderzoeken aspect. Voor wat betreft het vergistings- en mestverwerkingsproces is in opdracht van SenterNovem door Witteveen+Bos een onderzoek uitgevoerd naar de geuremissie bij gebruik van vergiste mest en onvergiste mest. Uit dit onderzoek wordt geconcludeerd dat mestvergisting op inrichtingsniveau juist leidt tot een lagere geuremissie ten opzichte van dezelfde inrichting zonder mestvergisting [Onderzoek naar de geuremissie bij (gebruik van) vergiste mest en onvergiste mest, Kuijk, A. van, A.M. Schakel, V.V. Besselink, 2003]. In een later onderzoek van de Animal Science Group van Wageningen Universiteit is dit bevestigd [Mestvergisting op boerderijschaal, M. Timmerman H.J.C. van Dooren G. Biewenga, januari 2005]. Hierbij is namelijk aan de hand van de mestmonsters het gehalte aan vluchtige vetzuren bepaald. Vluchtige vetzuren zijn makkelijk afbreekbare organische bestanddelen in de mest en zorgen voor een belangrijk deel voor de geur van mest. Het 96% lagere gehalte aan vluchtige vetzuren na vergisting betekent een duidelijk lagere geuremissie van de vergiste mest.

Door M&A Milieuadviesbureau is een onderzoek verricht naar de geuraspecten van de werking van de vergisting- en verwerkingsinstallaties. Op basis van kentallen bedraagt voldoet de totale geuremissie aan de normstelling.

Anderzijds worden binnen het bedrijf varkens gehouden. Deze dieren zijn ingevolge de Wet geurhinder en veehouderij om te rekenen in odour units en volgens het verspreidingsmodel V-stacks vergunning kan hiermee de geurimpact op omwonenden worden bepaald. Deze voldoet eveneens ruimschoots aan de gestelde normering.

5.7 Bedrijven en milieuzonering

Om te komen tot een ruimtelijk relevante toetsing van bedrijfsvestigingen op milieuhygiënische aspecten wordt milieuzonering gehanteerd. Hieronder wordt verstaan een voldoende ruimtelijke scheiding tussen enerzijds milieubelastende bedrijven of inrichtingen en anderzijds milieugevoelige gebieden zoals woongebieden. Om milieuzonering hanteerbaar te maken wordt gebruik gemaakt van de Staat van bedrijfsactiviteiten zoals die is opgenomen in de VNG brochure 'Bedrijven en milieuzonering', van maart 2009.

In deze Staat worden bedrijfsactiviteiten ingedeeld in een zestal categorieën met toenemende potentiële milieuemissies. Op grond van deze Staat kan een beleidsmatige selectie worden gemaakt van de op het plangebied toe te laten bedrijfsactiviteiten. De bedrijven zijn op basis van de Standaard Bedrijfs Indeling (SBI-codes) in deze Staat gerangschikt. Per bedrijfsactiviteit is voor elk ruimtelijk relevante milieucomponent (geur, stof, geluid en gevaar) een richtafstand aangegeven die in beginsel moet worden aangehouden tussen een bedrijf en milieugevoelige objecten (woningen) om hinder en schade aan mensen binnen aanvaardbare normen te houden.

Een mestbewerkingsbedrijf en mestverwerkingsbedrijf als bedoeld in dit plan is te kwalificeren als categorie 3.2 of 5.1 afhankelijk van het soort bedrijvigheid. In de afstandentabel van de brochure bedrijven en milieuzonering van de VNG is onder SBI-code 35 B1 aangegeven dat vergisten, verbranden en vergassen van mest en dergelijke onder categorie 3.2 valt. Mestverwerking of een korrelfabriek valt met SBI-code 382 A1 onder categorie 5.1. Uit de tabel is af te leiden dat een afstand van 500 meter voor het aspect geur in acht dient te worden genomen.

De meest nabijgelegen woning, Broeksteen 4, ligt op ca. 125 meter van de inrichting. De voorkeursafstand van 500 meter is uitsluitend voor geur want, stof, geluid en gevaar komen niet boven 100 meter. Voor geur is bij onderhavig initiatief een onderzoek bijgevoegd, waaruit blijkt dat aan de normering wordt voldaan op deze woningen en de afstand van 500 meter in dit geval dus ook niet benodigd is. Verwezen wordt hier naar het geuronderzoek zoals behandeld in paragraaf 5.6 van deze plantoelichting.

5.8 Gezondheid

Ook bij toetsing aan de gezondheidsrisico's wordt in eerste aanleg uitgegaan van de toetsing aan de bedrijven en milieuzonering. Uit de overige paragrafen van dit hoofdstuk is gebleken dat aan de aspecten geluid, luchtkwaliteit, externe veiligheid en geur wordt voldaan.

Het is verder belangrijk om bij de beoordeling van gezondheidsaspecten onderscheid te maken in de mogelijke emissie van geluid, geur en biogas bij normale bedrijfsvoering, storing en onderhoud én calamiteiten. Bij sleufsilos is het afdekken een belangrijke maatregel om geurblootstelling te voorkomen. Vanuit ervaringen elders in het land is bekend dat mestverwerkingsinitiatieven, ondanks het voldoen aan vergunningseisen, bij zowel normale bedrijfsvoering als bij storing en onderhoud toch tot geuroverlast kunnen leiden. Het is van belang om in de vergunningaanvraag aanvullende eisen op te stellen om bij melding van geuroverlast maatregelen te kunnen nemen.

Een aanvullende maatregel die het RIVM adviseert ten behoeve van veiligheidsrisico's is het meten van methaan en zwavelwaterstof in het ruwe biogas en om specifieke faalfrequenties te bepalen. Hiermee kunnen aanvullende veiligheidsmaatregelen genomen worden indien nodig.

In relatie tot de risico's met betrekking tot de volksgezondheid is recent door de Provinciale Raad Gezondheid in samenwerking met Brabants Kennisnetwerk Zoönosen en Radboud Universiteit een advies uitgebracht over mestverwerking in Noord-Brabant. Vergelijkbare initiatieven als onderhavige worden daarin beschreven en naast de reeds hiervoor besproken emissies en veiligheidsaspecten wordt in relatie tot arbeidsveiligheid stil gestaan bij het gevaar van mestgassen in besloten ruimten en gezondheidsrisico door het centraal verwerken van mest. Onbesmette mest heeft door het centraal verwerken een grotere kans om in aanraking te komen met besmette mest, waardoor pathogenen/zoönosen verder verspreid kunnen worden. Voordeel van centrale verwerking is dat er meer preventieve maatregelen worden genomen dan wanneer op meerdere plekken mest wordt verwerkt, zoals bijvoorbeeld met mobiele mestverwerkers, die door een aantal veehouders worden ingehuurd.

Verder wordt gesteld dat mestverwerking niet bijdraagt aan een verhoging van de concentratie van hormonen en antibiotica-resten in mest. Het risico blijft onveranderd. Om de aanwezigheid van hormoon- en antibiotica-resten verder tegen te gaan, kan tijdens mestverwerking gebruik worden gemaakt van omgekeerde osmose, zoals hier ook wordt toegepast. Bij toepassing van omgekeerde osmose wordt namelijk gebruik gemaakt van een ultrafijn filter waar kleine samengepakte watermoleculen wel doorheen geperst kunnen worden maar grotere antibiotica deeltjes, hormonen en bacteriën niet.

De verspreiding van pathogenen is daarmee zeer gering door de wijze van mestvergistings- en -verwerking. Het gehele proces kan als een gesloten systeem worden beschouwd.

6. WATER

Sinds 1 november 2003 is de zogenaamde Watertoets verplicht. Dat wil zeggen dat in elk ruimtelijk plan gemotiveerd moet worden aangegeven hoe met het water in het gebied wordt omgegaan en wat de ruimtelijke veranderingen voor het water betekenen. Het waterkwaliteitsbeheer en het waterkwantiteitsbeheer in dit deel van Sint Anthonis is in handen van het Waterschap Aa en Maas.

Met betrekking tot de waterhuishouding zijn diverse beleidsstukken relevant. Genoemd kunnen worden: Provinciaal Waterhuishoudingsplan Noord-Brabant, Waterbeheersplan Waterschap Aa en Maas, Vierde Nota Waterhuishouding, Waterbeleid in de 21e eeuw WB21, Nationaal bestuursakkoord water, Beleidsbrief regenwater en riolering. Centraal in het waterbeleid is dat water een belangrijk sturend element is in de ruimtelijke ordening. De waterhuishouding legt daarmee een ruimteclaim waaraan voldaan moet worden. Daarbij zijn de volgende strategieën leidend:

- vasthouden-bergen-afvoeren (waterkwantiteit)
- voorkomen-scheiden-zuiveren (waterkwaliteit).

Het plangebied valt onder het beheersgebied van het Waterschap Aa en Maas. Het beleid van het Waterschap is gericht op duurzaam omgaan met water. Voor nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen hanteert het waterschap de volgende acht beleidsuitgangspunten om te komen tot het duurzaam omgaan met water:

- scheiding van vuil water en schoon hemelwater:
- doorlopen van afwegingsstappen 'hergebruik-infiltratie-buffering-afvoer':
- hydrologisch neutraal ontwikkelen
- water als kans
- meervoudig ruimtegebruik
- voorkomen vervuiling
- wateroverlastvrij bestemmen
- waterschapsbelangen.

Nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen dienen zich hydrologisch neutraal te voltrekken. Toename van verhard oppervlak dient daarom gecompenseerd te worden. De capaciteit van de reeds aanwezige vergistings- en verwerkingsinstallatie wordt opgeschaald zonder dat dit gepaard gaat met een toename van bebouwing. Aangezien er geen sprake is van toename van verhard oppervlak worden er geen eisen gesteld aan retentie en is er sprake van een hydrologisch neutrale ontwikkeling.

7. UITVOERBAARHEID

Het plan zal geheel in particuliere handen uitgevoerd worden. Voor de gemeente Sint Anthonis zijn er geen financiële consequenties aan verbonden. Tussen initiatiefnemer en de gemeente wordt een zogenaamde anterieure overeenkomst afgesloten. Hierin wordt de verrekening van de kosten met betrekking tot de plankosten, planschade en aanverwante kosten vastgelegd. Met een dergelijke anterieure overeenkomst hoeft er geen exploitatieplan opgesteld te worden. De direct omwonenden zijn geïnformeerd door initiatiefnemer middels persoonlijke gesprekken. Op dat moment is niets gebleken van maatschappelijke belemmeringen voor realisering.

8. PROCEDURE

Op 25 juli 2016 heeft initiatiefnemer een omgevingsvergunning aangevraagd op grond van artikel 2.1, lid 1, sub c. juncto artikel 2.12, lid 1, sub a. onder 3 ° van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) voor de activiteit afwijking bestemmingsplan.

Het ontwerpbesluit zal voor een periode van 6 weken ter inzage worden gelegd. Gedurende de termijn van de ter inzage legging kan een ieder een zienswijze indienen. De eventuele zienswijzen zullen beoordeeld en beantwoord worden en zullen al dan niet leiden tot een gewijzigd besluit op de aanvraag voor een omgevingsvergunning

Sint Anthonis

Zaaknummer Z/18/028642
Documentnummer

(Ontwerp) Verklaring van geen bedenkingen

De Raad van de gemeente Sint Anthonis;

gelet op het bepaalde in artikel 2.27 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) in samenhang met artikel 6.5 van het Besluit omgevingsrecht (Bor);

overwegende

- dat Landbouwbedrijf Aben B.V., Broeksteen 3 in Wanroij op 25 juli 2016 een aanvraag omgevingsvergunning heeft ingediend voor het vergroten van de productiecapaciteit van de vergistingsinstallatie op de locatie Broeksteen 3 van 65.000 ton naar 100.000 ton per jaar;
- dat Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant bevoegd zijn op deze aanvraag te beslissen;
- dat de aanvraag om een omgevingsvergunning niet in overeenstemming is met het ter plaatse geldende bestemmingsplan 'Buitengebied Wanroij, Broeksteen 3', deels herzien door het bestemmingsplan 'Partiële herziening bestemmingsplan Buitengebied Sint Anthonis 2013';
- dat het verlenen van een omgevingsvergunning om de uitbreiding van de verwerkingscapaciteit te realiseren alleen mogelijk is door middel van een projectafwijakingsbesluit als bedoeld in artikel 2.12, lid 1 sub a onder 3 ° van de Wabo indien de activiteit niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening;
- dat het bevoegde gezag de gevraagde omgevingsvergunning uitsluitend kan verlenen wanneer de gemeenteraad een verklaring van geen bedenkingen heeft afgegeven;
- dat de gemeenteraad de verklaring van geen bedenkingen alleen kan weigeren in het belang van een goede ruimtelijke ordening (artikel 2.27 lid 3 van de Wabo in samenhang met artikel 6.5 lid 2 van het Bor);
- dat het project niet voorkomt op de lijst, vastgesteld bij besluit van de Raad van 31 januari 2011, waarbij gevallen zijn aangewezen waarvoor geen verklaring van geen bedenkingen is vereist;
- dat de aanvraag is voorzien van een goede ruimtelijke onderbouwing, waarin wordt ingegaan op alle relevante omgevingsaspecten;
- dat de GGD op 8 februari 2018 op verzoek van burgemeester en wethouders een advies heeft uitgebracht over de gezondheidkundige risicobeoordeling van de gevraagde ontwikkeling, waarbij de aspecten geur, luchtkwaliteit, geluid en micro-organismen, veiligheid gevaarlijke stoffen en calamiteiten zijn onderzocht;

- dat uit het GGD-advies geen bezwaren blijken tot het verlenen van de gevraagde uitbreiding;
- dat de GGD adviseert om aan de verklaring van geen bedenkingen de volgende voorschriften te verbinden:
 1. De in de aanvraag beschreven maatregelen en voorwaarden moeten ook worden uitgevoerd.
 2. Gebouw met doorsnede I-I (tekening 3103-29) moet op onderdruk worden gehouden. Vergunninghouder monitort de onderdruk in dit gebouw. Deze gegevens worden aan het bevoegd gezag overgelegd als daarom wordt gevraagd. Deuren en/of ramen mogen alleen worden geopend om materiaal en/of personen door te laten. Direct na gebruik moeten de deuren worden gesloten.
 3. Het bij de Sanering beschreven meetplan moet worden uitgevoerd 3 maanden na het realiseren van de vergunning of binnen 1 jaar na het verlenen van de vergunning.
 4. Indien het rendement van de genomen maatregelen ter reductie van fijnstof en geuremissie naar het oordeel van het bevoegd gezag niet wordt gerealiseerd moeten aanvullende maatregelen worden genomen om de blootstelling van omwonenden tot maximaal het vastgestelde niveau terug te brengen.
 5. In het mestbeleid van de provincie Noord-Brabant worden voorstellen gedaan voor professionalisering van de uitbating van mestbewerkers. Daarin zal een toetsingskader worden opgenomen voor met name bio-aerosolen. De feitelijke situatie en bedrijfsvoering van de mestverwerkingsinstallatie moet blijven voldoen aan BBT.
 6. Vergunninghouder informeert het bevoegd gezag en de omwonenden bij onderhoudswerkzaamheden en storingen waarbij overlast mogelijk is.
 7. Vergunninghouder zorgt voor een transparante en onafhankelijke klachtenprocedure. Hij registreert de klachten en de afhandeling daarvan en informeert het bevoegd gezag hierover;

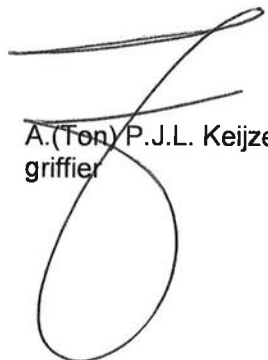
gelet op het voorstel van burgemeester en wethouders van 16 juli 2019;

besluit

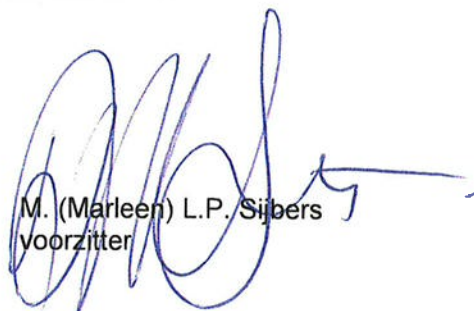
- I. Op grond van artikel 2.27 van de Wabo een nieuwe ontwerp vvgb af te geven voor het uitbreiden van de capaciteit van de vergistingsinstallatie op de locatie Broeksteen 3 in Wanroij tot maximaal 100.000 ton per jaar. De 100.000 ton bestaat uit maximaal 36.000 ton mest van locaties van dezelfde veehouderij, maximaal 18.000 ton mest via een pijpleiding van de locaties Broeksteen 2 en 4 in Wanroij en maximaal 7.000 ton mest van andere melkrundveehouderijen. De resterende capaciteit mag met co-producten, al dan niet van derden, tot de maximale 100.000 ton worden aangevuld;
- II. Aan deze verklaring de voorschriften te verbinden die door de GGD in haar advies van 8 februari 2018 zijn aanbevolen;
- III. De onder beslispoint I. genoemde ontwerp vvgb als definitieve vvgb te beschouwen indien op het ontwerpbesluit geen zienswijzen worden ingediend die zich richten op de gevraagde afwijking van het bestemmingsplan.

Aldus besloten in de openbare vergadering van de Raad van
de gemeente Sint Anthonis van 26 september 2019.

De Raad voornoemd,

A. (Ton) P.J.L. Keijzers
griffier

M. (Marleen) L.P. Sijbers
voorzitter